

Desaparèixer de si*

santcorneliarts(2)

Del 13 de març al 3 de maig del 2020 a la Capella de Sant Corneli, Cardedeu

L'exposició Desaparèixer de si s'ha desenvolupat a partir d'un text¹ del sociòleg i antropòleg francès David Le Breton (1953). En aquesta obra, l'autor parla dels recurs que tenim els individus d'ingressar en un estat de buidor (que ell anomena "blancor"), que es caracteritza per un despreniment de la identitat, un no-lloc en el qual desapareixen les constriccions imposades pel medi. Una cerca de l'absència, provisional o duradora; un desaparèixer d'un mateix a través de la interioritat o de la fugida per no ser esclafat i no sentir el pes de l'existència. Amb aquest punt de partida, l'exposició s'endinsa des de l'art en una reflexió sobre la societat contemporània i com de vegades els individus ens en sentim exclosos i ens immergim en un exili interior, atrinxerats respecte de la vida social, i reivindiquem el dret a l'abstenció.

L'art, en certa manera també segueix estratègies de fugida que permeten reconnectar (o no) amb el món social. Ares Molins i Masat, Carlos Pina amb la col·laboració de Rita Batet i Guillem Rodri se submergeixen en la dialèctica interior/exterior, blancor/foscor, i ens conviden a experimentar una temporalitat reflexiva, una distància vers la realitat que ens envolta i un temps per pensar-la i refer vincles amb la nostra pròpia interioritat. D'alguna manera és també un procés d'empoderament. De fet, aquesta desconexió, Paul Virilio la considera un espai de llibertat,² una forma d'experimentar el temps amb una durada pròpia per a cada individu, en virtut del que anomena "la conformació incerta dels seus temps intermedis", que possibilita que tot ésser humà pugui inventar les seves pròpies relacions amb el temps.

Aquí el blanc (la buidor) es torna negre (espai de possibilitats del que encara no ha pres forma o que està pendent de ser). A les palpentes, els artistes ens proposen participar en una acció de reconèixer-nos en un context que no se'ns imposa sinó que se'ns ofereix sense condicions.

A partir del concepte d'aparèixer/desaparèixer, Ares Molins i Masat recorre a través del llenguatge fotogràfic a la idea de la mort, no tant com una separació definitiva, sinó com a idea de llindar entre el món visible i l'invisible i entre la presència i l'absència.

Carlos Pina, amb la col·laboració de Rita Batet, presenta la performance «Les vides dels altres», una acció que el permet imaginar la possibilitat de viure la vida d'algú altre, de desprendre's dels atributs propis per generar un estat de contingència, un vertigen d'opcions.

Guillem Rodri, també a través de l'acció, proposa ocupar un espai, viure un temps, emetre sons i mirar, com a part d'un "diàleg del cos entre el tot i el no-res, entre tu i jo, entre jo i jo mateix". A partir de la pregunta: *Quina cara té una cadira que no pot servir per fer la seva funció?* En el seu cas parteix de la idea del flux, que permet canviar cossos com de camisa, o les formes dels pensaments i de les experiències, com a exercici de llibertat.

En el marc de l'exposició, l'1 d'abril a les 7 de la tarda hi ha programada la conferència "Lliurement encadenats" del filòsof i membre d'Espai en Blanc, Santiago López Petit. Al Museu Arxiu Tomàs Balvey.

Ares Molins i Masat (Cardedeu, 1988)

Després dels estudis a la Facultat de Belles Arts de Barcelona (2011), amplia la seva formació com a fotògrafa amb: Juan Manuel Castro Prieto, Israel Ariño, Llorenç Raich, Oscar Molina, David Jiménez, Pau Maynés o Jordi Guillumet i a El Observatorio. Des del 2012, col·labora amb l'estudi de fotografia David Ruano.

Des de l'any 2014, combina la feina de docent amb projectes fotogràfics i artístics. El 2010, forma el col·lectiu artístic Sincopat amb l'escriptora Alba Dalmau. El mateix any, publiquen el llibre *On només hi havia un far* i el 2015, Estrena.

Entre les exposicions individuals destaquen: Kowasa Gallery (Barcelona, 2011) i Vallgrassa – Centre Experimental de les Arts (Parc Natural del Garraf, 2015). També ha participat en les col·lectives: Museu Marítim de Barcelona (Barcelona, 2015), CosmoCaixa (Barcelona, 2010) o CCCB – Centre de la Cultura Contemporània de Barcelona (Barcelona, 2009), entre d'altres.

* A partir de l'obra del mateix títol de David Le Breton.

¹ Le Breton, David. *Desaparecer de sí. Una tentación contemporánea*. Madrid: Siruela, Biblioteca de Ensayo 86 (Serie Mayor), 2016 (2015).

² Virilio parla de la picnolèpsia (un fenomen que crea llacunes en la consciència) a: Virilio, Paul. *Estética de la desaparición*. Barcelona: Anagrama, Colección Argumentos, 1988

Més informació a [www.aresmolins.cat] i [http://sincopat.wordpress.com]

Carlos Pina (Barcelona, 1962)

Músic, performer i artista visual. Ha realitzat més de 80 performances a Europa, Amèrica i Àsia. L'eix central del seu treball és la politització de la pròpia vida, abordant temes que van des de la teràpia fins a l'entorn immediat, passant per la memòria personal i col·lectiva i el marc històric i geopolític global. La contextualització de l'acció forma part de les pròpies obres. En l'actualitat treballa al voltant de la politització del cos, tant en performance com en vídeo.

Més informació a [http://carlos.pina.stidna.org]

Rita Batet (Barcelona, 1999)

Espectora, ballarina i performer feminista que es basa en l'exploració i la manifestació de la profunditat de la identitat més enllà del cànons socials establerts. Ha participat en diversos projectes d'art visual relacionats amb la reivindicació de la diversitat funcional, sexual i de gènere. Escriu microrelats, narrativa i poesia farcits d'idees punyents i trencadores que revelen els seus anhels de crear un món creatiu alliberat de prejudicis, maltractament i desigualtats

Guillem Rodri (Cardedeu)

Performer, músic i ballari. Va estudiar dibuix i il·lustració a l'Escola Massana, ha investigat amb el videoart fent documentals i videodansa, ha estudiat música amb David Pastor i Erkan Ogur, i dansa amb Cristy Simpson, Julyen Hamilton i Pep Ramis i Maria Muñoz (Mal Pelo). Ha creat diverses improvisacions on el gest, el so i la paraula tenen la màxima importància.

Creador de la Cia. Volen Pedres on destaca l'obra Sopa de lletres amb Jordi Ramon. Membre de la associació As d'Arts de Cardedeu on ha col·laborat en l'organització de diferents edicions del festival anual de dansa improvisada Eix. Professor de l'associació As d'Arts, formador de jocs marcial i Aikido per a nens i adults, i conductor de tallers de parlar en públic amb enfocament teatral i performàtic.

Un projecte del Museu-Arxiu Tomàs Balvey de Cardedeu, coordinat i comissariat per Mercè Alsina i Enric Maurí.

Horaris: divendres tarda, dissabte matí i tarda i diumenge matí.

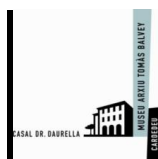
Més informació a: www.museudecardedeu.cat

santcorneliarts(2)

El programa d'exposicions **santcorneliarts(2)** repren el projecte iniciat a finals dels anys 90 del segle passat en la qual es van mostrar projectes inèdits d'artistes com Joan Brossa, Jordi Benito, Mireia Masó, Benet Rosell, Pere Noguera, Ester Ibarrola, Yamandú Canosa, o Alvar Calvet, entre d'altres, així com un seguit d'artistes de Cardedeu. Amb aquella iniciativa primera, aquest cicle comparteix la visió, que va del local a l'universal, amb la voluntat d'acostar diferents aspectes de l'art contemporani al públic en general i a les escoles. En el programa **santcorneliarts(2)** es manté el caràcter intergeneracional, transdisciplinari i amb perspectiva de gènere, així com una doble mirada, retrospectiva i prospectiva, per promoure una comprensió crítica sobre els temes actuals del pensament i la creació. Del 2017 ençà s'hi ha presentat treballs de: Lluís Alabern, Lola Lasurt, Vanessa Pey, Laia Estruch, Albert Bayona, Toni Giró, Aureli Ruiz, Ignasi Prat i Lina Rica.

Un projecte del MATBC, coordinat i comissariat per Mercè Alsina i Enric Maurí.

Organitza:

Amb el suport de:

